

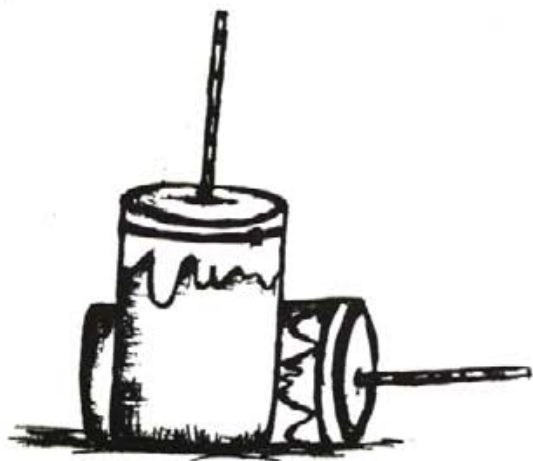
SANTA BÀRBARA

full parroquial

Vilafranca de Bonany

Dip. Leg. PM 26-1980, núm. 20 7-II-1982

Vaig passar per un canyar
vaig collir una canyeta
per fer una ximbombeta
p'és darrers dies sonar.

Les màximes aspiracions dels homes i dones amb esperit obert i sentiments democràtics, és veure tots els pobles alliberats de la tirania de tota dictadura - de qualsevol signe i color. L'home neix lliure, i no hi ha ningú que estigui facultat per apoderar-se d'un dret tan sagrat com Déu ha donat a tots.

Són escarrufadores les notícies que desgraciadament ens arriben cada dia des de diferents punts de la terra que diuen del poc respecte a la dignitat, a la persona, i les contínues violacions dels drets humans.

Una vegada més tornam presenciar un país, ara és Polònia, que és víctima de les injustícies d'uns homes que no tenen en compte que la llibertat és patrimoni de tots. La gent sensible de llarga trajectòria democràtica davant els esdeveniments polacs queda estorada a mesura que coneix la voluntat de la gran majoria de la població, que es resisteix tan valentament a estar sotmès a un sistema dictatorial.

Si és bona la informació, des d'el passat 13 de desembre, dia de la proclamació de l'estat d'excepció a Polònia, tant la premsa nacional, com la internacional ha centrat el punt de mira sobre els successos d'aquest país. Continuament revistes i diaris donen detallades informacions de la deplorable situació: tancs al carrer, persecucions, detencions i camps de concentració, en definitiva tota una estampa del que realment és capaç una dictadura.

L'ocasió convida també a fer un anàlisi de la realitat política duta fins ara per les democràcies occidentals relacionades directament amb el succeït. El

ciudadà mig interessat per la cosa pública, que cada dia són més, està confús i preocupat pel comportament d'alguns dirigents de les nacions que es diuen democràtiques situades a una i altra part de l'Atlàntic.

Sempre serà digne d'alabança la cooperació dels que s'esforcen per aconseguir la alliberació de l'òrbita comunista. No obstant encara que mal me pesi s'ha de considerar que els països industrialitzats d'Europa capitanejats per la gran nació americana, comandada avui pel President Ronald Reagan, tan aferrat al servici dels poderosos, sembla en aquest cas concret de Varsòvia que no ha representat gaire més que una espècie de farsa. Segons pareix aqueixa activa recriminació obeeix més a un excés d'antisovietisme que a uns sentiments de solidaritat amb un poble oprimat que ha perdut la llibertat.

Es sorprenentment curiós les públiques manifestacions de profunda condolença compartint els sofriments dels oprimits països de l'Est, quan dins la influència de la part de l'Oest hi ha també pobles com El Salvador, Xile i Turquia que estan enfrontats a un règim dictatorial que ploren i demanen ajuda per a recobrar la llibertat.

Per refermar un sistema de llibertats seria de desitjar que les decisions de les democràcies fossin preses pels qui realment són els vertaders demòcrates. Això seria l'autèntic camí per acabar amb tota classe d'imperialismes i amb la violació dels drets humans. Aquesta seria la vareta màgica per cada un guardar militarment ca seva, que el Puig Major tornàs a ser dels mallorquins, i els mariners de l'esquadra americana deixassin de passejar amb aquests aires de grandesa pels carrers de Ciutat, en demostració de força, d'estar al servici d'un Poderà Senyor.

Bartomeu Estrany

Ja no som!

Idò, ja estem pràcticament dins l'OTAN. I ara que passarà?. Què significa per nosaltres pertènèixer a aquesta organització militar tant potent?. Econòmicament - suposarà que de cada 100 Ptes, que nosaltres pagam a l'estat d'imposts, 3 Ptes. - aniran cap al Ministeri de Defensa.

Només l'entrada ja són sis-cents-milions de pesètes. Quants de llocs de treball es poden construir amb aquests doblers?. Quantes escoles?. Quants d'hospitals?. Quantes vivendes, que podrien substituir ses barraques?.

El que no comprenc (ara que si ho entenc), és que es govern de la UCD, parlant de problemes econòmics i ens capfiquin dins unes despeses que al meu parer es poden evitar. Ells s'excusen dient que Espanya forma part d'Europa, i com a tal, també té que participar amb la defensa militar occidental. Però, jo me demano, és que podem agafar com a bon exemple cap país d'Europa?. No està ja tota Europa ben corcada degut al sistema capitalista?. - Llavors, que pretén la UCD amb l'entrada dins l'OTAN: conservar el poder y manejar nos, defensar els seus propis interessos centralistes (no els dels països que formen l'estat espanyol), sinó els dels grans empresaris.

Nosaltres els mallorquins, i tots els altres països estem fermats a un estat centralista, totalitari de Madrid, el que ens fa perdre la identitat com a poble, com a

nació illenca, i del que tenc por és que això vendrà encara més trapitjada amb l'entrada a l'OTAN.

Ja no solament dependrem dels madrilenys, sinó també i més cruelment, dels nord-americans. I amb aquests si que no m'hi sent gens identificada. I vosaltres?.

Catalina Mª Bover.

ENTERRADORS

L'altre dia esporgant ametllers amb en Xesc Gotlet; en Xesc amb la seva pausada parsimònia, mentres tallava una branca seca, va dir: "Ho sentiu, capellà: un mort no ressuscita". Això me va fer pensar que molts de capellans feim d'enterradors perquè anam enterrant un mort que no ressuscita i mal si ressuscitava. El Bon Jesús ja digué en aquell temps: "no poseu vi nou dins alfàbies velles". Avui en tenim moltes d'alfàbies velles i feim esforços per tornar-hi posar vi, però resulta que perdem sa llet pasturant. No hem d'esperar res perquè tot és història, però si, fer museus, deixar el que no serveix; arroconar, a poc a poc, a vegades en cruixits i resistències per part dels que creuen que el passat era millor, o sense por de, una vegada llevades ses branques mortes, quedar despulls, impossibilitats de treure ulls nous. El cert i segur és que una branca seca no treu i no solament no treu, sinó que estorba i inclús pot contagiar insectes que perjudicaran o mataran les noves rames.

Pere Fons.

COVERBOS ... VERES

Diven que es qui va amb un coix
de vegades li dóna sa mà,
es de gamberros això de tirar
devora es lloc sagrat un moix.

Si no n'hi dus, no te'n donaran
a moltes Caixes d'estalvis,
jo dic ¡Pere! no t'acovardis
ells tots sols s'aturaran.

Els "hinchas" diven ¡"Hurra"!
quan el seu equip va bé,
s'altre dia passant p'es carrer
vaig veure escrit a un cotxe "burra"

Vaig sentir tocar un fandango
ballat per quatre gitanets
es poble amb tanta de fanalets
pareix es temps que jo ballava es tango.

N'hi ha que són com un pardalet
sortit d'es niu abans d'hora,
que per voler mirar enfora
han caigut ben apropet.

A ses dones moltes de vegades
les fuig sa llet quan bull,
jo no hauria sortit damunt es Full
si no fos per ses punyeteres ensaïmades.

Ets ases tiren sa coceta
si molts de jutipiris les fan,
sa revista seria molt més gran
si tots posàssim qualque coseta.

Si del món se romp es pern
jo no sé lo que passarà,
no hi ha dret tenir un bocí de pa
i donar-lo a un extern.

Es picapedrers amb s'escarpra
fan qualque foradet,
¡gràcies! p'es detallet
d'es bunyols de Santa Bàrbara.

Diven que els qui van per sa pols
de vegades solen tenir picór,
d'aquests que no poden veure es rector
a sa placa n'hi havia molts.

Si troben es menjar bo
solen estar bé per viure,
sempre n'hi ha que fan riure
i aquest pic m'ha tocat a jo.

Camina, caminaràs,
per envant te faràs,
un"llumeneret" blau trobaràs...
¡.....!

Jaume Nigorra

BENAURADES PERDUES....

Hem entès la nuesa, perquè hem perdut les
filactèries.

Hem recuperat la pobresa, perquè hem per-
dut el poder.

Hem comprès el desert, perquè hem perdut
les masses.

Hem penetrat la Paraula, perquè hem per-
dut les paraules.

Hem conegut les bases, perquè hem perdut
les jerarquies.

Hem fitorat el silenci, perquè hem perdut
les trones.

Hem estrenat espardenyes, perquè hem per-
dut la sotana.

I donam per ben cert que és l'Esperit
de Crist el culpable de tantes pèrdues.

Simplement, gràcies!

Rafel Horrach

ESPORTS

C.S. VILAFRANCA-INDEPENDENT 3-0

CARDESSAR-C.S. VILAFRANCA 5-0

C.S. VILAFRANCA-SANT JORDI 1-2

El C.S. Vilafranca-Sant Jordi, suposà, endemés de la primera derrota en camp propi, el darrer partit de la primera volta de la lliga en Primera Regional.

L'irregularitat, ha estat la tònica que ha mantingut al nostre primer equip - en aquesta mitja lliga. Dels 12 gols, a favor per solament 3 en contra, i amb una puntuació de 14+4 que portaven en la dècima jornada s'ha passat en els 22 gols a favor, 20 en contra i 22+2 de puntuació - en la jornada deset.

Les lesions, expulsions i qualche mal arbitratge són adversitats excusables en que s'ha trobat i es troba actualment el Vilafranca, i que poren justificar en bona part aquesta irregularitat.

El que no és justificable és el baix estat físic en que se troban bastants de jugadors de la plantilla, i no només això, sinó el desinterès que mostren alguns jugadors quan estan dins el terreny de joc. No és estrany, per tant, que els aficionats recriminin algunes accions dels mateixos jugadors.

Pel que fa a la classificació, el C.S. Vilafranca, ocupa el sext lloc, però a només dos punts del segon classificat, lo que permeteix un cert optimisme de cara a la segona volta.

De moment, tant jugadors, com entrenador i directius, hauran d'ajuntar els seus esforços i treballar per dur a bon terme la temporada, els aficionats així ho desitjan.

Quin partit!, el que ens oferiren, - Vilafranca i Gels en partit de voleibol, el passat dia 16 de Gener en el Polideportiu de l'escola.

Sense cap dubte, fou un enfrontament entre el dos millors equips, en un partit llarg, durà més de 90 minuts, però molt entretingut. El resultat de 3-1 a favor de les nostres jugadores, reflecta una certa superioritat sobre les ciutadanes.

Però, no fou tan fàcil com pareix de rotar-les, ja que en els dos primers sets (1-1), les vilafranqueres es mostraren un tant nervioses, fins que aconseguiren fer-se amb el tercer (2-1). Ja en el quart, amb el Gels desmoralitzat i elles més tranquil·les, trobaren menys dificultats per guanyar el set (3-1), i el partit.

Seguí, a n'aquest partit, el dispat set dies després, a Ciutat amb el Sant Josep Obrer i que suposà una nova victòria del Vilafranca, d'una manera clara i rotunda per (0-3).

Ara, ja només resten dos partits, un contra el Sant Vicens, i l'altre, contra el Badia C.M.

Les metes d'aquestes esportistes vilafranqueres, no es poren aturar al final d'aquesta lliga mallorquina. Mallorca ha d'ésser un primer escaló.

Miquel Barceló.

CANÇONS D'ES DARRERS DIES

Damunt ses costes d'Algaida
hi han posat un barber
hi ha fadrina qui té
mostatxos i no s'afaita.

Ximbombeta que ets de bona
jo sempre t'alabaré
tu m'has de dur si convé
sa pasterada i sa dona.

Sa madona de sa torre
es pa negre li fa mal
però no n'hi fan ses coques
ni es torró per a Nadal.

Sa Corema ja se'n ve
com un cavall an es cós
ximbombeta, adió
ja mos veurem l'any qui ve.

Vaig passar per un canyar,
vaig collir una canyeta
per fer una ximbombeta
p'es darrers dies sonar.

Sa ximbomba ja no sona
no sona ni sonarà
perquè té sa pell de ca
i sa canya que no és bona.

Antany es dijous "jarder"
me'n vaig anar a Capdepera
varem fer una graixonera
d'orelles d'ase i somera
i fulles de garrover.

Es gall de Son Pou és mort
d'anar darrera gallines
i jo de mirar ses fadrines
he quedat amb so coll tort.

Ximbombeta sona trista
madona què la sentiu?
què solament no teniu
aiguardenent p'es ximbombista?

Sa ximbomba d'en Pistola
va caure i se va trencar
i ara s'ha de passejar
amb sa meva tota sola.

Amb sa meva ximbombeta
puc anar davant el Rei
en que ho sigui home vei
teac sa dona joveneta.

Sa meva ximbomba treu
més que una possessió
en tocar-la fa remor
com ets orgues de la Seu.

Un temps com jo festejava
una d'es carrer major,
molta de gent se pensava
que jo li tenia amor
però, per esser es patró,
sa barca no m'agradava.

S'acaben es darrers dies
i Sa Corema se'n ve
hi ha fadrina qui té
més penes que no alegries.

Sa ximbomba d'en Tomeu
fa un so molt escardat
pareix n'Aloi de Ciutat
i es bombo gros de Sineu.

Sa vinya de Capdepera
per enguany no fruitarà
perquè li varen posar
es politxons de figuera.

Jo festeig a fora vila
a s'ombra d'un ametler
s'al.lota m'ha dat guerrer
d'es més curros de la vila.

Felanitx, Campos, Porreres,
Manacor, Petra i Artà
Andratx i Calvià
Muro, Sa Pobla i Sencelles
hi ha unes bergantelles
que ets uis fan espirejar.

Ximbombeta que ets de fina
sonant t'he de rebentar
perquè m'has deixat entrar
sa Corema i no ho volia.

document nacional d'identitat

EL PRÒXIM MES DE MARÇ ES DURÀ A TERMA A VILAFRANCA LA RENOVACIÓ DEL DOCUMENT NACIONAL D'IDENTITAT, EXPEDITS EN EL ANY 1977, PER AIXÒ A LES OFICINAS MUNICIPALS S'EXPEDIRAN ELS IMPRESOS NECESSARIS I ES COMPLIMENTARÀ LA CITADA RENOVACIÓ.

SERVEIS QUE S'ESTABLEIXEN:

=====

10.- FOTOGRAF PER EVITAR DESPLAÇAMENTS.

20.- OMPLIR ELS IMPRESOS, PRÈVIA PRESENTACIÓ DEL D.N.I. QUE CADUCA.

HORARI

=====

DE 9 HORES A 13 HORES

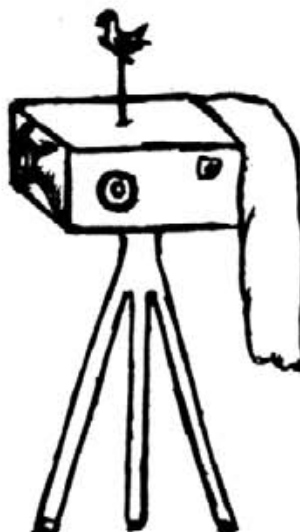
ELS DIUMENGES DIES 14, 21 I 28 DE FEBRER

LLOC ON S'EFFECTUARA

=====

" L'AJUNTAMENT "

=====

PSICOLOGIA DE LA INFANCIA

Imaginam que ara acaba d'arribar a un altre planeta on quedem envoltats per criatures estranyes. Una de les primeres inquietuds seria: "...¿Estic segur - ací...?, ¿Con serà aquest lloc?... ¿Podré confiar amb aquets essers?.

Tot infant que arriba a aquest món - es troba en posició similar, si bé no pensa en termes iguals, la seva poca experiència li diuen si pot o no contar amb la nostra ajuda o no per poder satisfer les seves necessitats físiques i emocionals. Necessiten sentir-se segurs... i la base de la seguridad és la confiança.

Els infants necessiten satisfacció - immediata, ja que toleren molt poc la frustració. Quan la mare planetja els horaris de menjar de l'infant ho arregla de manera que estigui d'acord amb les senyals - que dona aquell quan està satisfet. Va afegint de forma gradual nous aliments - per arribar al "destete" a poc a poc. - Així la mare ajuda a l'infant a sentir-se segur. El respecte per la seva forma de ser i l'amistat que se li ofereix desenvolupen la confiança del nen.

La serenitat de les mares és una aportació per la seguretat de l'infant. - Alguns pares són un caramull de nervis i això el nins ho senten. Totes les tensions o la intranquil·litat emocional són ràpidament captades pels infants.

La confiança es construeix de diverses maneres:
- Els pares tenen que fer saber als infants quan i on se n'aniran o no (de viatge, de compres), i quan fa comptes tornar.

- Evitar les sorpreses desagradables.
  - Si es té que anar al dentista, metge, etc., ajudar-los amb l'exposició de la veritat i del que allà li faran.
  - Evitar frases com aquesta: "Si no fas - bonda cridaré al metge i et posarà una injecció.
  - Preparar-los abans, per als primers dies a les guarderies infantils (escola), per això evitar o minvar els plors i crits de desesperació al sentir-se "abandonats" a l'escola.
  - No les prometin res que no puguin complir. Si bé en un primer moment es senten feliços i il·lusionats, llavors es senten defraudats i perden confiança amb els pares.
- Tot això són passes que de complir-se així creen conflictes dins del pensament de l'infant, i que són condicionaments bàsics per a crear a la llarga un possible desequilibri psíquic o més anomenat enfermetat mental.

Pensau per uns moments el que podria estar pensant un infant: "Jo no ho entenc. He fet bonda i a pesar de tot estic malalt i em posen injeccions..."

Antònia Bover.

FILANT PRIM

He sentit (millor dit, predicar) que El Pare va enviar el seu Fill a aquest món ben semblant a nosaltres, és a dir, com el més pobre del món, que, essent Déu (i parlant en bon mallorquí) sense saber on caure mort va venir despull igual que nosaltres fins i tot sense saber on havia de néixer.

Jo me pregunt: va venir al món com nosaltres o com només la mitat?. Si va venir tan pobret senyal que volia que tots fóssim iguals, perquè Ell se mescla va més amb els pobres que amb els rics, amb la multitud, i amb la multitud hi havia molts pocs rics, tots eren "del montón", i prova d'això és que en certa ocasió un li va preguntar que havia de fer per seguir-lo i esser com els altres deixebles, i Ell li contestà: "Ves, ven tot el que tens i repartiu als pobres i segueix". Què fa ell?, que va dir que "noné". Això em sembla una prova ben gran de voler esser com el pobres. I una altra vegada va dir: "Es més difícil que un ric entri al Regne del Cel que un camell passi pel còs d'una agulla". (Ara que, "com paciència y saliva..."). Una altra prova de voler esser més pobre que els pobres.

He arribat a la conclusió, que aquestes dues parts que hi ha entre els homes de rics i pobres, a Crist no li agrada gaire. Per tant això que vaig sentir dir que els rics s'han de guardar el que tenen i els pobres s'han de xupar el dit, "nanai", tampoc agrada a Crist.

Crec que el més net seria que tots fóssim iguals i seríem com Ell, que, va venir al món ben pelat.

Aquell diu: "fer el que jo te dic, i no facis el que jo faig.

-Si sos beies no les piquen

fa molt bon treure sa mel

n'hi ha molts que si van en el Cel no és ve lo que mos prediquen.

Jaume Nigorra.

CLOSES

POPULARS

Per l'amo En Toni Salero

Ve que se volen casar
i quan se troben casades
elles no estan avesades
a saber fer es dinar.

Parteixen per posar cria
i a sofrir infants petits
pensa amb aquelles nits
que ella tant se divertia.

Ve que ne tornen d'edat
i ella se sol amansar
pensa i torna pensar
s'escalfor li ha espassat.

Si no se mor torna vella
pensa i torna pensar
i rendida ha d'estar
assegada dins ca seva.

D'es vells això és es secret
que es qui neix ha de morir
i pronte envien a dir
que vengui, an en Rumbet.

Això és sa gran confiança
que en el món podem tenir
tots hem de passar es camí
amb ninguna alabança.

En esser allà deçà
a l'altre món vertader
qui ha fet ses coses bé
segur que els hi trobarà.

Això és una cadena
que està feta per tothom
un està millor com dorm
no sap si és buida o plena.

Si qualcú no ens empengués, moltes vegades no sortiríem a ballar;
sense l'empenta d'un amic o la mà d'un company que ens estira,
quedaríem badant i quietes.

Això és lo que em passa, a vegades, amb tot lo que escric:
m'ho guardaria per a mi totsol i qualcú no em digués: "ànim!".

Ve't-aquí el per què escriure ara, a la nostra revista, un dels
darrers poemes que he fet, Encara no té títol, però això és lo
manco important.

Us reclam

-sense lletra de protesta-
mes hores perdudes
al llarg passeig sense fi-
amb alens esmoreïts
lluny del batec
del blau que m'enfolleix
i que acarona ma terra.

No vos carreg
la culpa solitària
ni, venjatiuol, vos senyal
amb mà de jutge innocent.

Sòis us record,
memòria d'una història,
el ball i la festa,
el crit i la sang
que, atemorits, s'escapaven
del tendres talls
que enfosquieu
als grisos dies de cada dia.

Comediants de trona,
no poguéreu ofegar
les retxilleres amigues,
escàpol de normes i reglaments
per elles s'obrí pas
el miracle de la vida.

nus en paraules

- 1.- Tot arbre arrela a terra bona.
- 2.- Oerquè em coneixies, la teva paraula mai era "vostè". Sols sàbies dir-me "Vultros" assenyalant que no anava totsol.
- 3.- Si volem comprar el cel essent "bons al.lots" ben segur que mai hi arribarem.
- 4.- Que tan sols me conequin els qui m'estimen.
- 5.- Davant l'espectacle dels nostres polítics, de cada dia riuen més els qui comanden.

Toni Garau.

beneïdes 1982

Realment va esser un capvespre agradable. Les festes són necessàries, saludables, curatives; l'home té necessitat de sortir de la rutina, de la cosa pragmàtica o material, de l'interés quotidià, per trobar-se amb més gent, en un ambient d'alegria, a on no es parli dels melons, els alls, les teules, la granja o el camió, etc...

El dia de Sant Antoni no era festa llogada. Aquella llarga processó, - carroces plenes d'alegria; cada una pareixia un club o un col·lectiu feliç. Era Vilafranca al carrer, no hi havia ni tu ni jo, tot era u. Si qualcú va fer qualche cosa per aparèixer, o perquè el vessin, o per mostrar el vestit nou o les seves talles, més mal està ell o ella i l'hem de perdonar.

!Què hermosa era aquella infinitat de nins amb canets, moixets, colomets, cabridets, menets, porcelletes, etc, etc.!. Es important que els nins aprenguin a respectar els animals; el seu cor serà noble a l'hora d'estimar, de sentir-se humans i justs, apreciànt la igualtat.

Els esquitxos d'aigua fresca, - natural, bona, beneïda des de que el món va esser creat, no per cap capella ni per semblant, sinó per la mateixa natura com a solposser, posarem una nota de gaubança.

Enhorabona a tots, carroces, cavallers, nins, els que feren les coques dolces i a tots els que, seguint el "cuento" de Sant Antoni, ompliren la senalla de doblers.

Pere Fons

nota

Reunits els pares dels tamborers i cornetes han acordat una assaig setmanal, reunions periòdiques i de tant en quan una freixura.

El dia assenyalat per assajar serà tots el dimarts a les 8 del vespre.

LLOC: Club Parroquial.

DIRECTOR: Sebastià Jaume.

AJUDANTS: Un grup de ex-tamborers i corneters.

NOTICIES FRESQUES

HA AGAFAT força la idea de programar, un pic cada mes, una excursió per totes aquelles persones que - vulguin caminar i conèixer un poc més la nostra Illa. Els interes - sats en informar-se o col.laborar de qualque manera, perquè aquesta idea vagi endavant, poden donar el seu nom a n'En Pep Sansó (Pep de Ca's ferrer), a Na Bàrbara Sastre Bauzà o a Na Maribel Amengual. Per dia 14 de febrer s'ha programada una excursió a La Trapa, s'ho ra de sa partida serà a les 8 h. Es qui hi vulguin anar, abans de dia 9 de febrer, s'han d'apuntar en es Club Jovent Unit, o be an es Bar Amengual. Pensau que si vo leu dinar convé que en dugueu.

-+--+--+-

DIA 12 de febrer a la tarda es fa rà la reobertura del Bar La Vuelta, hi quedau convidats.

-+--+--+-

NA MARIA d'en Paco ha canviat de lloc sa perruqueria, l'ha posada allà on En Paco hi té es taller.

-+--+--+-

NAIXEMENTS:

Antònia Ferrer Nebot, filla d'en Bartomeu i Na Catalina.

DEFUNCIONS:

Joan Nicolau Artigues.

-+--+--+-

A L'ALTRE número d'aquesta revista, quan parlàrem dels donatius pel parc infantil ens oblidàrem de dir que les monges ens regalaren un "tobogán" i una engronça dora. En honor a sa veritat deim això, i els hi agraïm aquest do natiu. També volem agrair-lis la seva constància en cuidar-se de netejar i conservar el dit parc.

-+--+--+-

FA TEMPS que se va parlar de sa recollida de fems, i ara ja no se'n sent parlar ...

-+--+--+-

L'ANY passat se va dir que l'Ajun tament havia comprat uns solars devers el quarter per fer-hi un Centre Mèdic, Com deu estar això?